

Si pens és perquè visc

Any nou: passa endavant a nostre pelegrinatge

A les lectures i lectors, nota molt personal. Avui, l'article quinzenal del meu reconet, no serà meu, l'he robat (amb el seu consentiment) al meu bon amic, quasi-quasi condeixeble en els anys d'estudis en el Seminari de Sant Pere de Pama de Mallorca. Mn. Llorenç Tous, canonge, escriptor, amb mirada profunda en una fe viva.

Li he copiat el pròleg del seu llibre «Martzoc, diari d'un pelegrí», en el que les seves pàgines estan plenes de símbols que conviden a meditar, davant un món turbulent i insubordinat, amb mirada simple i neta, amb ales de suggerència a seguir per camins rectes.

Mn. Llorenç Tous és llicenciat en Teologia a la Universitat Gregoriana, i en Sagrada Escritura a l'Institut Bíblic de Roma. També fou alumne diplomad de "l'Escole Biblique" de Jerusalem i professor de mil llocs.

El problema de barri dels quals ell se preocupava el conduïren a descobrir la presó de Palma, a la qual s'hi dedicà durant 30 anys. Així mateix fundà "SILOÉ" pels malalts de VIH, sense família. Ha escrit llibres tota la vida i el darrer fou (2011) «Ante el dolor de los presos», Pròleg de «Martzoc, diari d'un pelegrí». Voler descriure les profunditats del cor o parlar objectivament de temes transcendents és quimera d'ignorants. Sols la poesia és capaç de crear símbols que guaiten en el més enllà i tenen la força que ens hi endinsa.

Els símbols, doncs, duen una càrrega activa per catapultar-nos vers misteris dels cims o per obrir la terra i mostrar els seus abismes. Els qui sempre caminen per lloc pla, sense mirar les muntanyes, queden inclosos dins un horitzó llis, monòton i pobre. Gaudeixen d'una comoditat enganyosa. No descobriren reptes, ni tan sols el cansament, perquè la rutina els ha momificat l'ànima, Venrurosos els escaladors arriscats!

Les muntanyes donen perspectives sobre el mar, alliberen de la calitja i guarden

igualmente els secrets. La dilatada creació del món és el seu sitial, a posta seuen incommovibles mentre la bolla de la terra roda sense fi.

Els pelegrins de la veritat i de l'alegria puguen a les muntanyes per necessitat, de totes maneres. Allà dalt, més aprop del cel, es tasta una plenitud que posa cada cosa a son lloc.

Compareixen vers el cim un estol de pelegrins. En el seu camí no hi manquen flors ni arbres que el vent remou i perfuma. No es pot pujar amb molt d'ambalum. És molt millor si es redueix la motxilla al mínim, ja que el camí té sorpreses de tota casta.

Tots els qui puguen a la muntanya són amics de ver..., creant-se una relació de sinceritat neta...

Allà dalt de la muntanya tot és diferent: l'aire, la mar i la terra, la lluna i el sol. Tant les profunditats com les altures ens parlen d'un altre món, on el llenguatge comú queda sense paraules. S'imposa un silenci admirat que sols pot expressar-se amb símbols que segueixen suggerint quan el seu eco es perllonga dins el cor.

Cada època de la vida en què tot cobra relleu, commoguts pels goigs, la recerca o la ferida, és un temps de riquesa i de canvi. Segur que a ningú se li estalvien temporades d'aquestes.

Probablement el lector que les hi hagi passades trobarà en aquest escrit ecos del seus planys, sospirs i alegries. És el que et desig, amable lector.

Llorenç Tous

Gràcies, amic, bon amic Llorenç i ben segur que estic que puc donar-les-te de part dels lectors del nostre setmanari el "SÓLLER". Quan tu vulguis tens el meu raconet a la teva disposició.

Agustí Serra Soler

Parlem de cuina

Sant Antoni 2020 (iII)

Seguint amb el tema de la setmana passada i posat que encara hi som a temps per a Sant Sebastià (dilluns) i qualche foc de Sant Antoni que encara trobarem avui o demà; preneu el tassó de vi dolç, la carn per a la torrada i la ximbomba, i amb les gastrogloses d'avui, ja teniu el kit a punt de torrador oficial.

Dia desset Sant Antoni dia vint Sant Sebastià qui bones obres farà no tindrà por del dimoni. Sant Antoni i el dimoni han fet un gran fogueró per torrar-hi sobrassada i qualche botifarró.

- 1.- Sant Antoni i el Dimoni / anaven cap a ciutat; / quan encara eren a Inca, / el dimoni ja anava gat.
 - 2.- Sant Antoni, tu que estàs / retirat dins sa capella, / per què no vens sa porcella, / enguany que es porcs van tan cars?
 - 3.- Madona, vós estau grassa, / senyal que teniu bon temps. / Heu de menester sostens / perquè això vos penja massa.
 - 4.- Alerta a ses cremades, / que esto duele i fa dolor, / millor menjar ensaïmades, / que sa merda fa pudor.
 - 5.- Sa madona de Sa torre / es pa negre li fa mal / però no n'hi fan ses coques / ni es torrò per a Nadal.
 - 6.- El dimoni cucarell / sempre fa polissonades: / va pixar dins un ribell / on hi havia sobrassades.
 - 7.- El dimoni cucarell / va néixer en temps de magranes / va dir que en tenia ganes / i ni donaven pel clotell.
 - 8.- Sant Antoni repicava / repicava a poc a poc / Com més s'encenia es foc, / més llonganisses torrava.
- I si la setmana passada us delectava amb una espinagada, aquesta vegada, si teniu gana us proposo fer una bona panada...

INGREDIENTS:

1 quilogram i mig de farina de força, 500 grams de saïm, 200 grams d'aigua tèbia, 1 cuixa de xot desossada 200 grams de panxeta, 200 grams de sobrassada. Pebre bo negre. Sal. 4 rovells d'ou i 150 / 200 grams d'oli d'oliva.

Preparació:

Desosseu la carn (cuixa de xot) i la tallau a

trossets petits, la posau bé de sal i pebre bo i la mesclau amb la panxeta i la sobrassada, també picades. A part i dins un bol, mesclau l'oli el saïm i els rovells; ho bateu bé fins a obtenir una consistència cremosa. Tot seguit ja podem afegir-hi l'aigua i la farina, poc a poc.

Amassarem bé tot el conjunt, fins a aconseguir una massa manejable. Procedim a fer bolletes petites de 80 grams i un cop fetes totes les boles, aquestes mateixes les xaparem en dues (una de 60 grams i una altra de 20 grams). Amb les boles grosses farem una cassoleta amb les mans que omplirem amb la carn trempada (es poden posar també alguns xixols o ceba picada) i amb les boles petites farem les tapadores de les cassoles. Courem a foc mitjà (170°C) per espai de 30 / 40 minuts.

Bibliografia dels dos darrers articles : Cançoner de Butxaca, Vol. Sant Antoni de Manacor 2010 Sexe i Cultura de Mallorca. Gabriel Janer Manila Repertori Estol de Tramuntana Mallorca a la Cuina. Ed. Ludiplex Vull dedicar aquest article gastro-musical als amics i companys de pàgines Jeroni Rullán i Pedro Andreu, que també col·laboren en aquest diari amb articles súper interessants. Una abraçada i molta força en aquesta nova aventura músico-literària.

Juan A. Fernández

Política

Continuam amb els despropòsits

Després d'un altre ple memorable (anam ja pel rècord guiness) continuam observant que la gestió municipal és pèssima o nul·la en alguns aspectes i que alguns regidors segueixen fent d'oposició de l'oposició en lloc de governar i "fer-ho bé":

Béns i serveis

El regidor de l'àrea, que es mostra tan reticent a fer allò que ha de fer, és a dir, informar a la resta del consistori seguint els canals establerts, es dedica de forma patètica a llançar acusacions i insults a

les xarxes socials, no sols a l'oposició, cosa a la que ja ens té acostumats, sinó també als treballadors públics, per la qual cosa ja vàrem demanar en el seu dia i continuam demanant la seva immediata dimissió, no només per incompetència, sinó per la manca d'ètica reiterada.

D'altra banda, el regidor esmentat, que per cert cobra una dedicació exclusiva que es va veure notablement augmentada a l'inici de la legislatura, potser s'hauria de cuidar de reclamar a l'empresa que ha renovat l'enllumenat pú-

blic allò que, segons contracte, havia de fer: retirar fanals vells, renovar aquells que resten pendents, penalitzar en cas d'incompliment (a partir de juny l'empresa estava obligada a pagar per l'endarreriment en les tasques compromeses).

I tanmateix, Sóller no està més net!

Ciudadans i les seves incongruències

Durant la legislatura anterior, qui ara ostenta la representació de Ciudadans, va insistir molt en no permetre cap

col·laboració de l'Ajuntament amb la Cooperativa de Sóller. Ara ens sorprèn amb una conveni signat a corre-cuita i que li permet dur a terme a costa de les arques municipals la neteja de l'espai d'aquella entitat. Vagi per endavant que celebrem la signatura del conveni, però mostrem la incongruència de qui abans veia problemes i ara veu solucions.

El sector educatiu

Celebrem i donam les gràcies al grup municipal socialista que ha secundat la inici-

ativa de Més per Sóller al pas-sat ple en defensa del sector educatiu, dels professionals de l'ensenyament i de la llibertat de càtedra consignada a les nostres lleis. Alhora lamentam un cop més que la drete, cada cop més rànica, es manifesti en contra d'aquests professionals i impedeixi el reconeixement públic que els nostres mestres i professorat es mereixen. Veure com PP, Cs i Pi s'uneixen amb l'extrema drete en aquest aspecte no resulta gens motivador per a la nostra societat i el seu progrés cap al futur.

Defensora

Esperam tenir prompte notícies positives sobre les obres del Defensora, paralitzades a dia d'avui. El sector cultural sollerí i la societat en general es mereixen disposar el més aviat possible d'un espai adient a les seves necessitats i competent en el món cultural actual. Hem de poder disposar d'un escenari capaç d'ofertar al públic sollerí manifestacions escèniques, musicals i d'altres amb la màxima qualitat. No valen excuses per no dur a terme un projecte tan necessari.

Més per Sóller